ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑ,

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΟΥΝΤΟΣ Α. ΚΟΡΑΗ,

Φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

SE TROUVE,

CHEZ THÉOPHILE BARROIS, PÈRE, LIBRAIRE, RUE HAUTEFEUILLE, N° 23.

ΑΩΙΖ.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Προβαίνει εἰς τὸ μέσον ὁ δεύτερος οὗτος τόμος τοῦ Στράβωνος περιέχων, ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἕως τοῦ δεκάτου τρίτου, ἑπτὰ βιβλία τῆς Γεωγραφίας. Ὅστις τυπόνεται κατὰ τὸ παρὸν, τρίτος καὶ τελευταῖος, θέλει ἔχειν τὰ λοιπὰ τέσσαρα, τὸν Πίνακα, καὶ, ἂν ἡ δύναμίς μου συγχωρήσῃ, ὀλίγας τινὰς σημειώσεις, κριτικὰς πλέον παρὰ γεωγραφικὰς, ἢ ἱςορικάς.

Ὅταν ἡ τύπωσις τοῦ δευτέρου ἐπλησίαζε τὸ τέλος, ἔλαβα ἀπὸ τὸν ἐξαίρετόν μου φίλον, Ἀλέξανδρον Βασιλείου, μικρὰν σημείωσιν διαφόρων γραφῶν τοῦ ἐννάτου βιβλίου τῆς Γεωγραφίας, τὰς ὁποίας ἀντέγραψεν ὁ λογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Γαζῆς ἀπὸ τὰς εὑρισκομένας εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν τῆς Βιέννης βιβλιοθήκην Παρεκβολὰς τοῦ Γεμιςοῦ Πλήθωνος. Τὸ ἀντίγραφον, ὅθεν τὰς ἔλαβεν, εἶναι τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπαράβαλε διὰ τὸν Γερμανὸν ἐκδότην τοῦ Στράβωνος ὁ ἰατρὸς Οὐϊγέλης (Weigel). Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναί τις διαφορὰ τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἀπὸ τὴν παραβολὴν τοῦ ἰατροῦ, εὔλογον ἔκρινα νὰ ἐκθέσω ἑξῆς καὶ τὰς δύο. Τὸ προηγούμενον ἑκάςης γραφῆς Κ ςοιχεῖον σημαίνει τὸ κείμενον τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, τὸ W τὴν παραβολὴν τοῦ Ἰατροῦ, καὶ τὸ Γ τὴν παραβολὴν τοῦ Γαζῆ. Ἡ ἕνωσις τοῦ W· μετὰ τοῦ Γ σημαίνει ὅτι συμφωνοῦσι καὶ οἱ δύο εἰς τὴν σημείωσιν τῆς διαφόρου γραφῆς· ὅπου λείπει τὸ W, φαίνεται ὅτι μόνος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑθΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥΣ
Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὁ Γαζῆς τὴν ἐσημείωσεν. Ἡ λεῖψις αὕτη [illegible] τὴν ὁποίαν δίκαιον δὲν εἶναι νὰ κατακριθῇ ὁ ἰατρὸς, ὅστις δὲν ἐχρεώστει νὰ δώσῃ εἰς παραβολὴν ἀντιγράφων τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὸ ἐπάγγελμά του προσοχὴν) βεβαιόνει μάλιστα ὅ τι ἔλεγα εἰς τὰ Προλεγόμενα τοῦ Στράβωνος (1) περὶ τοῦ ὁποίου τρέχουσιν οἱ ἐκδόται κινδύνου, ὅταν, μὴν ἔχοντες αὐτοὶ τἀντίγραφα, ἀναγκάζωνται νὰ λαμβάνωσι τὰς διαφόρους γραφὰς ἀπὸ παραβολὴν ἄλλων.

ΣΕΛΙΔΙ 600 τοῦ τρίτου τόμου τῆς Γερμανικῆς ἐκδόσεως, στ. 5, Κ, Μεταξὺ αὐτῆς καὶ Λαμίας. W, Μεταξὺ αὐτῶν καὶ Λαμίας (2). Γ, Μεταξὺ αὐτῶν τε καὶ Λαμίας.

— 602, στ. 8, Κ, Τῷ Πηλεῖ. Ἀχαιοί (3). W, Τῷ πατρὶ Πηλεῖ, τῶν Αἰγινητῶν πρότερον Μυρμιδόνων κεκλημένων. Ἀχαιοί. Γ, Τῷ πατρὶ Πηλεῖ, τῶν Αἰγινητῶν ἔτι πρότερον Μυρμιδόνων κεκλημένων. Ἀχαιοί.

— 603, στ. 2, Κ, Μαλιέων ἀρξάμενοι. Γ, Ἀπὸ Μαλιέων ἀρξάμενοι (4).

ΣΕΛΙΔΙ 604, στ. 2, Κ, Καὶ τούτους ὁμωνύμους τοῖς Αἰτωλικοῖς. Γ, Ὁμωνύμους καὶ τούτους τοῖς Αἰτωλικοῖς.

— 610, στ. 6, Κ, Ἡ δ' αὐτὴ μὲν Πελασγία λεγομένη

---

(1) Μέρ. Α, σελ. ό.-οά.

(2) Ταύτην τὴν γραφὴν ἔβαλα εἰς τὴν ἔκδοσίν μου (σελ. 214 τοῦ παρόντ. τόμ.)· ἤθελα προκρίνειν τὴν ἀκόλουθον, ἂν τὴν ἐγνώριζα.

(3) Ἠκολούθησα (σελ. 214) τὰς πρὸ ἐμοῦ ἐκδόσεις.

(4) Οὕτως εἶχα διωρθωμένον (σελ. 214) χωρὶς ἀντιγράφων βοήθειαν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Α. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καὶ Λάρισσα. W, Ἡ δ' αὐτὴ μὲν Πελασγία λεγομένη Λάρισσα. Γ, Ἡ δ' αὐτὴ καὶ Πελασγία λεγομένη Λάρισσα (1).

— 623, στ. 9, Κ, Τὰς πλησίον ἑαυτῷ (2). Γ, Τὰς πλησίον ἑαυτοῦ.

— 624, στ. 4, Κ, Τὴν Μακεδονίαν ἐποίησε. Γ, Μακεδονίαν ἐποίησε (3).

—635, στ. 1, Κ, Καὶ ῥεῖ δι' αὐτῶν ὁ Πηνειὸς καὶ ὁ Κουραλιος (4). Γ, Ῥεῖ δὲ δι' αὐτῶν ὁ Πηνειὸς καὶ ὁ Κουάριος (5).

— 637, στ. 6, Κ, Τὸ μὲν οὖν Ὁρμένιον καλεῖται νῦν Ὁρμίνιον· ἔςι δὲ ὑπὸ τῷ Πηλίῳ κώμη κατὰ τὸν Παγασητικὸν κόλπον (6). WΓ, Τὸ μὲν οὖν Ὁρμένιον ἐςὶν ὑπὸ τῷ Πηλίῳ κώμη κατὰ τὸν Παγασικὸν κόλπον.

— 638, στ. 8, Κ, Σταδίους... τοὺς λοιποὺς εἴκοσι ςαδίους. WΓ, Σταδίοις... τοῖς λοιποῖς εἴκοσι.

— 644, στ. 6, Κ, Εἶτα ταπεινώσαντες ἐκείνους. WΓ, Εἶτα ὠσάμενοι ἐκείνους (7).—Κ, Εἰς τὴν ἐν τὴν μεσογαίᾳ ποταμίαν. Γ, Εἰς τὴν μεσογείαν ποταμίαν.

---

(1) Οὕτως εἶχα διωρθωμένον (σελ. 216) ἀπὸ τὸ ἀντίγραφόν μου, ἀριθμ. 1393.

(2) Ὡς τὸ κείμενόν μου, σελ. 219.

(3) Οὕτως εἶχα διωρθωμένον (σελ. 219) ἀπ' ἄλλα ἀντίγραφα.

(4) Ὡς τὸ κείμενόν μου, σελ. 220.

(5) Σημειόνει τὸ, Κουάρεος, καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀπ' ἄλλο ὅμως τοῦ Γερμιστοῦ ἀντίγραφον, ὄχι τὸ ἀπὸ τὸν W παραβαλμένον.

(6) Ὡς τὸ κείμενόν μου, σελ. 221.

(7) Ἡ διόρθωσίς μου (σελ. 222), Εἶτα ἀπώσαντες ἐκείνους, εἶναι πλησιεστέρα τῆς κακῆς γραφῆς, Εἶτα ταπεινώσαντες ἐκείνους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΣΕΛΙΔΙ 661, στ. 7, Κ, Ἀπορίαν παρεῖχε. ΨΓ, Ἀπορίαν παρέχειν (1).

— 664, στ. 1, Κ, πλησίον οἰκοῦντας ἀλλήλων. Γ, Πλησίον ἀλλήλων οἰκοῦντας (2).

— 668, στ. 1, Κ, Ἀποδοτέον αὐτοῖς· εἴρηται δ' ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς, ὅτι ἐςὶ πρὸς τῇ Ὄσσῃ (3). ΨΓ, Ἀποδοτέον αὐτοῖς· ἔςι δὲ πρὸς τῇ Ὄσσῃ.—Στ. 2, Κ, Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Πηνειοῦ διὰ τῆς τῶν Τεμπῶν διεκβολῆς. Γ, Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ Πηνειοῦ διὰ τῶν τεμπῶν διεκβολῆς (4). — Στ. 7, Κ, Καὶ τῇ ὑπὸ Εὐμήλῳ. Γ, Καὶ τὰ ὑπὸ Εὐμήλῳ (5).

— 669, στ. 5, Κ, Ὁ δ' εἰς Ἰπνοῦντα τόπον τραχύν. ΨΓ, Ὁ δὲ εἴς τινα τόπον τραχύν.

— 670, στ. 1, Τῶν περὶ Πήλιον. Γ, Περὶ Πήλιον.

672, στ. 1, Κ, Ἐν ᾧ Λάρισσα, καὶ Γυρτώνη, καὶ Φεραὶ, καὶ Μόψιον (6). ΨΓ, Ἐν Λαρίσσῃ καὶ Γυρτωνικαῖς Φεραῖς. Τῆς δὲ [Γ, Τῆς τε] Πελασγιώτιδός ἐςι καὶ Μόψιον.

— 675, στ. 1, Κ, Ἀπὸ Ἄιμονος. Γ, Ἀπὸ τοῦ Ἄιμωνος υἱοῦ.

---

(1) Οὕτως εἶχα διωρθωμένον (σελ. 226) ἐξ εἰκασίας.

(2) Τὴν ἐσημείωσε καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀπ' ἄλλο ὅμως ἀντίγραφον.

(3) Ὡς τὸ κείμενόν μου, σελ. 227.

(4) Αὕτη μόνη εἶναι ἡ ὀρθὴ γραφὴ, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ νοήσω (σελ. 227), καὶ χωρὶς ἀντιγράφων βοήθειαν.

(5) Ὀρθὴ φαίνεται καὶ αὕτη.

(6) Ὡς τὸ κείμενόν μου, σελ. 228.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΚΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006